

Галерија ФМН

Верица Ракита

СНОВИЋЕЊЕ

Слике, дуборези и иконописи

Крагујевац, 2016.

Експериментишући техникама, и остављајући значајан траг у дуборезачкој уметности, госпођа Верица Ракита одлучује да свој талетан опроба и у техници уља на платну, као и у техници акварела. Изучавајући ведуте и мртву природу, Верица материјални аспект ствари представља више натуралистички. За њен ликовни приступ се може рећи да је врсна синтеза форми и садржине конципирана у специфичан опус. Верицина ликовна дикција се може окарактерисати као нивелација хладног и топлог, чиме се постиже нека врста нове ликовне поетике, у комбинацији са Верицином жељом да иза ње остане квалитетан уметнички траг.

Сликајући по моделу, она истражује чистоту боје, разматра и разлаже на платну сегменте реалне атмосфере, којом опет на неки начин ствара мали свет лирске интерпретације света. Њен сликарски приступ осликава начело пикторалне поетике натурализма, који не оптерећује посматрача, и не почива ни на каквој филозофској конотацији. Враћање исконском, задржавање на чистој ликовности, основни су канони по којима уметница ствара. Пејзажи без људи, шумарци, језеро или река, као и бескрајно небо, израћају са платна. Једно сликарство потпуно ослобођено великих и обавезујућих идеала, као почетак рада старих мајстора. За овакав идеал чистог сликарства какав су Верицини пејзажи, као и мртве природе, није од одлучујућег значаја присуство одређеног предметног мотива, који би могао ометати ову пиктуралну логику слике. Веричин натуралистички приступ није у потпуности остварен, што њен опус чини још занимљивијим, јер она на тај начин комбинује артифицијелност сликаног исказа и емотивни набој. Верица на овај начин, својим крајолицима и мртвом природом, супериорно брани свој предлог једног ескапизма.

Њено задовољство сликања огледа се и у постизању снажног и сировог емотивног набоја, који јој представља уједно и једини и највећи мотив. Идеализовани крајлоци мира, указују на хармонију ухваћеног тренутка, и стоје као путокази данашњим генерацијама, усред свеопштег хаотичног функционисања.

Са друге стране, организација дубореза, којом се Верица такође бави, подсећа на добро уравнотежене арабеске, које обилују симболизмом и сакралношћу. Као добар познавалац иконописа и верске симболике, њена дуборезба се одликује узвишеношћу, и идеализацијом прочеља раја и сакралне топографије. Симболика њених дубореза подразумева формирање репрезентативне конструкције, која би својом монументалношћу и својим сјајем, требало да нагласи олтари нишу за иконе, као најсветији простор у црквама или у домовима. Ова талентована уметница својим широким дијапазоном радова достиже један виши ниво истраживања и бележења тренутака, којим доказује да врсан уметнички израз не зависи само од друштвених и идеолошких околности, већ умногоме и од личног развоја и интересовања.

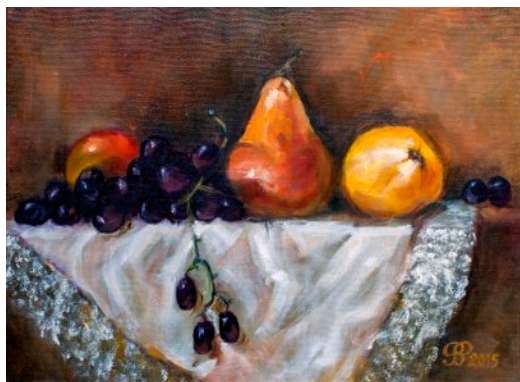
МА историје уметности
Александра Столић

Берба
уље на платну
40 x 50 цм

Лето
уље на платну
40 x 50 цм

Јесен
уље
30 x 40 цм

Ноћ на реци
уље на платну
40 x 50 цм

Морава
уље
50 x 60 цм

Гружанско језеро
уље
50 x 60 цм

Река
уље на платну
40 x 50 цм

Шетња
уље на платну
40 x 50 цм

Киша
уље
30 x 45 цм

Даљина
уље на платну
30 x 45 цм

Балерина
уље на платну
30 x 45 цм

Пролеће
уље на платну
50 x 60 цм

Беле раде
уље
40 x 50 cm

Разиграност
уље на платну
40 x 50 cm

Макови
уље
50 x 60 цм

Сунцокрети
уље на платну
50 x 60 цм

акварел
33 x 22 цм

акварел
33 x 30 цм

акварел
33 x 30 cm

акварел
48 x 36 cm

Иконопис
дуборез (липа)
24 карата позлата

Св. Никола,
Богородица са Христом,
Сб. Аранђел Михајло

Св. Ђорђе (Ђурђиц)
орах
58 x 38 cm

Нектар
рог са воћем

Краљевски рам
орах
96 x 69 цм
Богородица са Христом
орах
58 x 38 цм

Богородица са Христом
икона јајчана темпера
22 каратно злато

Аранђел Гаврило
икона јајчана техника
22 каратна позлата

Верица Ракита

Верица Ракита рођена је 1960. године у Краљеву, а од раног детињства живи и ради у Крагујевцу. Увек ју је привлачила уметност на слутећи да ће се и сама временом наћи у том прелепом свету. Желела је да заврши архитектуру да гради куће, зграде и бави се унутрашњом декорацијом, али живот ју је одвео у свет дрорева. У једном тренутку упознаје пок. Милована Бошковића који јој је одшкринуо врата света дубореза у зрелим годинама, стидљиво и са огромном жељом да длетима обликује дрво, кренула је да своје снове претвара у стварност.

Радећи ликове икона пожелела је да им дојама удахне неки други живот и уписала се на иконопис у школи Богословије „Свети Јован Златоусти“. Спојила је дуборез и иконопис и настали су многобројни радови.

Велика жеља и љубав према уметности одвела ју је још даље у свет стваралаштва и доја захваљујући пок. Љубиши Јелићу Пинкију почиње да слика (уље на платну и акварел).

Жеља за знањем и учењем њен је највећи подстрек.

Имала је две самосталне изложбе и мноштво колективних, где је награђивана за своје радове.

Њени радови налазе се у многим домовима како у Србији тако и широм света.

